ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)
της 6ης Δεκεμβρίου 2005 *

Στην υπόθεση C-66/04,

με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, η οποία ασκήθηκε στις 11 Φεβρουαρίου 2004,

Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, εκπροσωπούμενο από τους R. Caudwell και M. Bethell, επικουρούμενους από τους Lord Goldsmith, QC, και N. Paines, QC, καθώς και από τον T. Ward, barrister, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγον,

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενου από τους K. Bradley και M. Moore, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τις M. Sims και E. Karlsson και από τον F. Ruggeri Laderchi,

καθών,

υποστηριζόμενων από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον J.-P. Keppenne, την N. Yerrel και τον M. Shotter, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνουσα,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas και K. Schiemann, προέδρους τμήματος, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta (εισηγήτρια), K. Lenaerts, P. Kūris, E. Juhász, A. Borg Barthet και M. Ilešič, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: J. Kokott

γραμματέας: K. Sztranc, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 3ης Μαΐου 2005,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2005,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας ζητεί με την προσφυγή του την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 2065/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Νοεμβρίου 2003, για τα αρτύματα καπνιστών τροφίμων που χρησιμοποιούνται ή προορίζονται να χρησιμοποιηθούν μέσα ή πάνω στα τρόφιμα (ΕΕ L 309, σ. 1, στο εξής: επίδικος κανονισμός).

2 Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 24ης Ιουνίου 2004, επιτράπηκε στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να παρέμβει υπέρ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Νομικό πλαίσιο

3 Η οδηγία 88/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών στον τομέα των αρτυμάτων που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν στα τρόφιμα και των βασικών υλικών από τα οποία παρασκευάζονται (ΕΕ L 184, σ. 61, στο εξής: οδηγία), προβλέπει στο άρθρο 3 ότι τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες διατάξεις ώστε τα αρτύματα να μην μπορούν να διατεθούν στο εμπόριο ή να χρησιμοποιηθούν εάν δεν ανταποκρίνονται στους κανόνες της παρούσας οδηγίας.

4 Ο επίδικος κανονισμός, ο οποίος εκδόθηκε με βάση το άρθρο 95 ΕΚ, ορίζει στο άρθρο 1 τα εξής:

«1. Σκοπός του παρόντος κανονισμού είναι να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική λειτουργία της εσωτερικής αγοράς σε σχέση με τα αρτύματα καπνιστών τροφίμων που χρησιμοποιούνται ή προορίζονται να χρησιμοποιηθούν μέσα ή επάνω στα τρόφιμα και να παρασχεθεί παράλληλα η βάση για την εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας της ανθρώπινης υγείας και των συμφερόντων των καταναλωτών.

2. Προς τούτο, ο κανονισμός καθορίζει:

α) μια κοινοτική διαδικασία για την αξιολόγηση και τη χορήγηση άδειας στα πρωτογενή συμπυκνώματα καπνού και τα πρωτογενή κλάσματα πίσσας για χρήση ως έχουν μέσα ή πάνω σε τρόφιμα ή στην παραγωγή παραγώγων αρτυμάτων καπνιστών τροφίμων για χρήση μέσα ή πάνω σε τρόφιμα·

β) μια κοινοτική διαδικασία για την κατάρτιση ενός καταλόγου επιτρεπόμενων πρωτογενών συμπυκνωμάτων καπνού και πρωτογενών κλασμάτων πίσσας, αποκλείοντας όλα τα άλλα στην Κοινότητα, καθώς και των όρων χρήσης τους μέσα ή πάνω στα τρόφιμα.»

5 Ο επίδικος κανονισμός ισχύει, σύμφωνα με το άρθρο του 2, για τα αρτύματα καπνιστών τροφίμων που χρησιμοποιούνται ή προορίζονται να χρησιμοποιηθούν μέσα ή πάνω στα τρόφιμα, για τις αρχικές πρώτες ύλες για την παρασκευή αρτυμάτων καπνιστών τροφίμων, για τις συνθήκες υπό τις οποίες παρασκευάζονται τα αρτύματα καπνιστών τροφίμων και για τα τρόφιμα μέσα ή πάνω στα οποία υπάρχουν αρτύματα καπνιστών τροφίμων.

6 Το άρθρο 4 του επίδικου κανονισμού επιγράφεται «Γενικές απαιτήσεις χρήσης και ασφάλειας» και έχει ως εξής:

«1. Άδεια για τη χρήση αρτυμάτων καπνιστών τροφίμων μέσα ή πάνω σε τρόφιμα χορηγείται μόνον εάν αποδεικνύεται επαρκώς ότι:

— δεν παρουσιάζει κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία,

— δεν παραπλανά τους καταναλωτές.

Κάθε άδεια μπορεί να υπόκειται σε συγκεκριμένους όρους χρήσης.

2. Κανείς δεν διαθέτει στην αγορά άρτυμα καπνιστών τροφίμων ή οποιοδήποτε τρόφιμο μέσα ή πάνω στο οποίο υπάρχει ένα τέτοιο άρτυμα, αν το άρτυμα καπνιστών τροφίμων δεν είναι ένα πρωτογενές προϊόν το οποίο επιτρέπεται σύμφωνα με το άρθρο 6 ή αν δεν προέρχεται από ένα τέτοιο, και αν δεν τηρούνται οι όροι χρήσης που ορίζονται στην άδεια σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.»

7 Το άρθρο 5 του επίδικου κανονισμού, που προβλέπει ορισμένους όρους παραγωγής για το ξύλο που χρησιμοποιείται για την παραγωγή πρωτογενών προϊόντων, έχει ως εξής:

«1. Το ξύλο που χρησιμοποιείται για την παραγωγή πρωτογενών προϊόντων δεν πρέπει να έχει υποβληθεί σε επεξεργασία με χημικές ουσίες, εσκεμμένα ή όχι, κατά

τους έξι μήνες που προηγούνται αμέσως ή έπονται της υλοτόμησης, εκτός αν μπορεί να αποδειχθεί ότι η ουσία που χρησιμοποιήθηκε για την επεξεργασία δεν μπορεί να προκαλέσει τον σχηματισμό τοξικών ουσιών κατά την καύση.

Το πρόσωπο που διαθέτει στην αγορά πρωτογενή προϊόντα πρέπει να είναι σε θέση να αποδείξει, με τα κατάλληλα πιστοποιητικά ή έγγραφα, ότι τηρούνται οι απαιτήσεις του πρώτου εδαφίου.

2. Οι όροι για την παραγωγή πρωτογενών προϊόντων ορίζονται στο παράρτημα Ι. Η αδιάλυτη στο νερό ελαιώδης φάση, που είναι ένα υποπροϊόν της διαδικασίας αυτής, δεν χρησιμοποιείται για τη διαδικασία παραγωγής αρτυμάτων καπνιστών τροφίμων.

3. Με την επιφύλαξη άλλης κοινοτικής νομοθεσίας, τα πρωτογενή προϊόντα μπορούν να υποβάλλονται σε περαιτέρω επεξεργασία με κατάλληλες φυσικές μεθόδους για την παραγωγή παραγώγων αρτυμάτων καπνιστών τροφίμων. Όταν οι γνώμες διίστανται όσον αφορά την καταλληλότητα μιας συγκεκριμένης φυσικής μεθόδου, είναι δυνατόν να λαμβάνεται απόφαση με τη διαδικασία του άρθρου 19, παράγραφος 2.»

8 Η τελευταία αυτή διαδικασία, που αποκαλείται «διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής», έχει διαμορφωθεί από τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή (ΕΕ L 184, σ. 23).

9 Σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, του επίδικου κανονισμού, η Επιτροπή, ενεργώντας κατά τη διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής, καταρτίζει τον κατάλογο των επιτρεπόμενων πρωτογενών προϊόντων, αποκλείοντας από την Κοινότητα όλα τα άλλα, για χρήση ως έχουν μέσα ή πάνω σε τρόφιμα ή/και για την παρασκευή παραγώγων αρτυμάτων καπνιστών τροφίμων (στο εξής: θετικός κατάλογος).

10 Κατά το άρθρο 7 του εν λόγω κανονισμού, για να συμπεριληφθεί ένα πρωτογενές προϊόν στον θετικό κατάλογο αυτό, ο ενδιαφερόμενος πρέπει να υποβάλλει αίτηση στην αρμόδια αρχή κράτους μέλους. Η αίτηση συνοδεύεται, μεταξύ άλλων, από αιτιολογημένη δήλωση στην οποία δηλώνεται ότι το προϊόν είναι σύμφωνο προς τις απαιτήσεις του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού.

11 Το άρθρο 8, παράγραφος 1, του επίδικου κανονισμού προβλέπει ότι εντός έξι μηνών από την παραλαβή έγκυρης αίτησης η Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων (στο εξής: Αρχή για την Ασφάλεια) γνωμοδοτεί σχετικά με το εάν το προϊόν και η χρήση για την οποία προορίζεται είναι σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού. Κατά την παράγραφο 4 του ίδιου άρθρου, σε περίπτωση θετικής γνώμης για τη χορήγηση άδειας για το αξιολογηθέν προϊόν, η γνώμη αυτή μπορεί να περιλαμβάνει όρους ή περιορισμούς σχετικά με τη χρήση του αξιολογηθέντος πρωτογενούς προϊόντος. Η παράγραφος 5 του εν λόγω άρθρου προβλέπει ότι η γνώμη αυτή διαβιβάζεται στην Επιτροπή, στα κράτη μέλη και στον αιτούντα.

12 Η χορήγηση της κοινοτικής άδειας και η κατάρτιση του θετικού καταλόγου διέπονται από τα άρθρα 9 και 10 του επίδικου κανονισμού.

13 Κατά το άρθρο 9, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, η Επιτροπή, εντός τριών μηνών από την παραλαβή της γνώμης της Αρχής για την Ασφάλεια, συντάσσει «σχέδιο του μέτρου» που πρέπει να ληφθεί σχετικά με την αίτηση συμπερίληψης ενός πρωτογενούς προϊόντος στον θετικό κατάλογο, λαμβάνοντας υπόψη τις απαιτήσεις του άρθρου 4, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, την κοινοτική νομοθεσία και άλλους θεμιτούς παράγοντες που σχετίζονται με το υπό εξέταση αντικείμενο.

14 Το εν λόγω μέτρο είναι είτε σχέδιο κανονισμού για την κατάρτιση του αρχικού καταλόγου των επιτρεπόμενων πρωτογενών προϊόντων ή για την τροποποίησή του είτε απόφαση με την οποία απορρίπτεται η αίτηση να συμπεριληφθεί το οικείο προϊόν στον θετικό κατάλογο.

15 Η άδεια ισχύει, αφότου χορηγηθεί, σε όλη την Κοινότητα για δέκα έτη. Δυνάμει του άρθρου 11 του επίδικου κανονισμού, η άδεια μπορεί να τροποποιηθεί κατόπιν αίτησης του κατόχου προς την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους. Κατά το άρθρο 12 του κανονισμού αυτού, η αίτηση μπορεί επίσης να ανανεωθεί κατόπιν αίτησης του κατόχου προς την Επιτροπή.

Επί της προσφυγής

16 Το Ηνωμένο Βασίλειο ζητεί με την προσφυγή του, ισχυριζόμενο ότι το άρθρο 95 ΕΚ δεν αποτελεί την ενδεδειγμένη νομική βάση για την έκδοση του επίδικου κανονισμού, να ακυρωθεί ο κανονισμός αυτός και να καταδικαστούν το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

17 Το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, υπέρ των οποίων έχει παρέμβει η Επιτροπή, ζητούν την απόρριψη της προσφυγής ως αβάσιμης και την καταδίκη του Ηνωμένου Βασιλείου στα δικαστικά έξοδα.

Επιχειρήματα των διαδίκων

18 Το Ηνωμένο Βασίλειο ισχυρίζεται ότι το άρθρο 95 ΕΚ δεν αποτελεί την ορθή νομική βάση για την έκδοση του επίδικου κανονισμού, διότι με τον κανονισμό δεν πραγματοποιείται η προσέγγιση των εθνικών νομοθεσιών, αλλά προβλέπεται μια συγκεντρωτική διαδικασία σε κοινοτικό επίπεδο για την παροχή αδειών για τα

αρτύματα καπνιστών τροφίμων που προορίζονται για τρόφιμα. Η νομοθετική εξουσία όμως που παρέχεται με το άρθρο 95 ΕΚ είναι εξουσία για την εναρμόνιση των εθνικών νομοθεσιών και όχι εξουσία για τη δημιουργία κοινοτικών οργάνων ή φορέων ή για την ανάθεση καθηκόντων στους φορείς αυτούς ή για τη θέσπιση διαδικασιών για την έγκριση καταλόγων επιτρεπόμενων προϊόντων.

19 Το Ηνωμένο Βασίλειο αναγνωρίζει ότι τα μέτρα που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 95 ΕΚ μπορούν να περιλαμβάνουν διατάξεις που να μην εναρμονίζουν οι ίδιες τις εθνικές νομοθεσίες, εφόσον οι διατάξεις αυτές περιλαμβάνουν απλώς δευτερεύοντα στοιχεία σε σχέση με τις διατάξεις εναρμόνισης ή εφόσον συνιστούν την εφαρμογή τέτοιων διατάξεων.

20 Το Ηνωμένο Βασίλειο ισχυρίζεται επίσης ότι, αν και επιτρέπεται βέβαια η εναρμόνιση των εθνικών νομοθεσιών με κοινοτικό κανονισμό, ο κανονισμός αυτός πρέπει πάντως να καταλήγει σε αποτέλεσμα το οποίο θα ήταν δυνατό να επιτευχθεί με την ταυτόχρονη θέσπιση ίδιας νομοθεσίας σε κάθε κράτος μέλος. Το σύστημα αξιολόγησης των αρτυμάτων καπνιστών τροφίμων που προβλέπει ο επίδικος κανονισμός αποτελεί όμως κοινοτικό μηχανισμό που κανένα κράτος μέλος δεν θα είχε την εξουσία να θεσπίσει από μόνο του. Κατά συνέπεια, το σύστημα αυτό δεν μπορεί να θεωρηθεί, καθαυτό, ως μέτρο εναρμόνισης.

21 Το Ηνωμένο Βασίλειο εκτιμά ότι τα μέτρα που προβλέπει ο επίδικος κανονισμός, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι συνιστούν, σύμφωνα με τη διατύπωση του άρθρου 95 ΕΚ, «μέτρα σχετικά με την προσέγγιση», δεν εναρμονίζουν τα «ουσιώδη στοιχεία» ή τα «πρότυπα» χρήσης και εμπορίας των αρτυμάτων καπνιστών τροφίμων. Συγκεκριμένα, οι διατάξεις του κανονισμού αυτού δεν πραγματεύονται καθόλου το ζήτημα ποια είναι τα επιτρεπόμενα αρτύματα καπνιστών τροφίμων και πώς πρέπει να αξιολογούνται. Επομένως, οι παραγωγοί ή οι εθνικές αρχές δεν μπορούν να εξακριβώνουν με βάση τις διατάξεις του εν λόγω κανονισμού αν ορισμένο άρτυμα καπνιστών τροφίμων επιτρέπεται ή όχι.

22 Όσον αφορά τα καθήκοντα που ανατίθενται στην Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας της κανονιστικής επιτροπής, το Ηνωμένο Βασίλειο ισχυρίζεται ότι, κατά το άρθρο 202 ΕΚ, η Επιτροπή μπορεί βέβαια να διαδραματίζει ορισμένο ρόλο κατά την εφαρμογή των μέτρων που θεσπίζονται βάσει του άρθρου 95 ΕΚ, υπό την προϋπόθεση όμως ότι η παρέμβασή της μπορεί να χαρακτηριστεί ως «εκτέλεση» των μέτρων αυτών.

23 Το προσφεύγον κράτος μέλος ομολογεί ότι τα άρθρα 4 και 5 του επίδικου κανονισμού, σε συνδυασμό με το παράρτημα Ι του κανονισμού αυτού, προβλέπουν ορισμένες ομοιόμορφες προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούν τα αρτύματα καπνιστών τροφίμων. Εντούτοις, τα στοιχεία αυτά δεν ισοδυναμούν με συνολική ρύθμιση των ουσιών αυτών, στο πλαίσιο της οποίας η διαδικασία αξιολόγησης θα συνίστατο απλώς στην εξακρίβωση του αν ορισμένο προϊόν ανταποκρίνεται στις διάφορες προϋποθέσεις που θέτει ο κανονισμός αυτός. Η επιταγή του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού ότι τα προϊόντα δεν πρέπει να παρουσιάζουν κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία αποτελεί μια σημαντική προϋπόθεση, αλλά δεν είναι αρκετά σαφής. Ομοίως, οι μέθοδοι παραγωγής που παρατίθενται στο παράρτημα Ι του εν λόγω κανονισμού δεν αποτελούν σε καμία περίπτωση περιοριστική απαρίθμηση των μεθόδων παραγωγής.

24 Το Ηνωμένο Βασίλειο ισχυρίζεται ότι η Αρχή για την Ασφάλεια, όταν σχηματίζει άποψη για το αν ορισμένο προϊόν δεν παρουσιάζει κινδύνους για την κατανάλωση από τον άνθρωπο, και η Επιτροπή, όταν εκδίδει σχετική απόφαση, δεν πρέπει να περιορίζονται στην εξέταση του ζητήματος αν έχουν τηρηθεί οι μέθοδοι παραγωγής που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι του επίδικου κανονισμού. Κατά το Ηνωμένο Βασίλειο, πρέπει όχι μόνο να αποδεικνύεται απλώς η τήρηση του παραρτήματος αυτού, αλλά και να παρέχονται πολύ περισσότερα στοιχεία, και κυρίως λεπτομερή στοιχεία ως προς τη χημική σύσταση του πρωτογενούς προϊόντος και τοξικολογικά στοιχεία.

25 Το Ηνωμένο Βασίλειο προσθέτει συναφώς ότι η τήρηση των μεθόδων παραγωγής που καθορίζονται στο εν λόγω παράρτημα δεν διασφαλίζει ότι το προϊόν είναι ασφαλές για την κατανάλωση από τον άνθρωπο. Συγκεκριμένα, η εκτίμηση του ασφαλούς ή μη χαρακτήρα του από την Αρχή για την Ασφάλεια και η «διαχείριση των κινδύνων» από την Επιτροπή καθιστούν αναγκαία μια εμπεριστατωμένη ανάλυση του ζητήματος από ειδικούς.

26 Το Ηνωμένο Βασίλειο καταλήγει ότι η μόνη ενδεδειγμένη νομική βάση για την έκδοση του επίδικου κανονισμού είναι το άρθρο 308 ΕΚ.

27 Το Κοινοβούλιο ισχυρίζεται ότι ο επίδικος κανονισμός εναρμονίζει τις εθνικές διατάξεις για τα αρτύματα καπνιστών τροφίμων που χρησιμοποιούνται στα τρόφιμα και ότι το άρθρο 95 ΕΚ είναι η ενδεδειγμένη και επαρκής νομική βάση για την καθιέρωση της διαδικασίας χορήγησης αδειών την οποία προβλέπει ο κανονισμός αυτός.

28 Το Κοινοβούλιο επισημαίνει ότι δεν απαιτείται, κατά το άρθρο 95 ΕΚ, να εναρμονίζουν τα ίδια τα θεσπιζόμενα μέτρα τις σχετικές εθνικές διατάξεις. Συγκεκριμένα, η νομική προσέγγιση των διατάξεων αυτών μπορεί να πραγματοποιείται είτε με την ίδια τη νομοθεσία είτε με πράξεις εκδιδόμενες κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας αυτής είτε με συνδυασμό των δύο. Η διάταξη αυτή δεν επιβάλλει στον κοινοτικό νομοθέτη την υποχρέωση να θεσπίζει με κάθε λεπτομέρεια τα μέτρα «προσέγγισης» των νομοθεσιών των κρατών μελών και του αφήνει περιθώρια εκτίμησης ως προς τη νομοθετική τεχνική που θα εφαρμόσει, μεταξύ άλλων στην περίπτωση κατάρτισης εναρμονισμένου καταλόγου επιτρεπόμενων προϊόντων, υπό την προϋπόθεση ότι τα ουσιώδη στοιχεία του προς ρύθμιση θέματος περιέχονται στη βασική πράξη.

29 Το Κοινοβούλιο προσθέτει συναφώς ότι ο κοινοτικός νομοθέτης δεν είναι υποχρεωμένος να προβαίνει, με την πρωτογενή νομοθεσία, σε περιοριστική απαρίθμηση κριτηρίων που να είναι τόσο ακριβή, ώστε να μπορούν να εφαρμόζονται αυτόνομα.

30 Το Κοινοβούλιο τονίζει ότι με τον επίδικο κανονισμό πραγματοποιείται η προσέγγιση των εθνικών νομοθεσιών ως προς τις βασικότερες πτυχές της χρήσης

και της διάθεσης στην αγορά των αρτυμάτων καπνιστών τροφίμων, δηλαδή ως προς τον καθορισμό των προϋποθέσεων από τις οποίες εξαρτάται η χρήση των αρτυμάτων αυτών μέσα ή πάνω στα τρόφιμα και την απαγόρευση της διάθεσης στην αγορά αρτυμάτων καπνιστών τροφίμων που δεν έχουν επιτραπεί ή δεν πληρούν τις προϋποθέσεις αυτές.

31 Το εν λόγω κοινοτικό όργανο ισχυρίζεται ότι η μη ύπαρξη κοινής στάσης σε σχέση με την αξιολόγηση της ασφάλειας των αρτυμάτων καπνιστών τροφίμων σημαίνει ότι ο κοινοτικός νομοθέτης δεν ήταν σε θέση, για αντικειμενικούς επιστημονικούς λόγους, να περιλάβει στο ίδιο το κείμενο του επίδικου κανονισμού κατάλογο με περιοριστική απαρίθμηση των επιτρεπόμενων προϊόντων. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο κοινοτικός νομοθέτης αναγκάστηκε, προκειμένου να διασφαλιστούν υψηλό επίπεδο προστασίας της ανθρώπινης υγείας και συγχρόνως η ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων που περιέχουν αρτύματα καπνιστών τροφίμων, να προβλέψει ότι ο κατάλογος των επιτρεπόμενων προϊόντων θα καταρτιζόταν κατόπιν τοξικολογικής αξιολόγησης κάθε προϊόντος και να αναθέσει στην Επιτροπή τη διεξαγωγή του έργου αυτού.

32 Το Κοινοβούλιο φρονεί ότι ο ισχυρισμός ότι η διαδικασία αξιολόγησης δεν αποτελεί μέσο για την επίτευξη ορισμένου σκοπού, και συγκεκριμένα για την κατάρτιση εναρμονισμένου καταλόγου των επιτρεπόμενων πρωτογενών προϊόντων που να ισχύει σε ολόκληρη την Κοινότητα, ώστε να βελτιωθεί η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, δεν μπορεί να στηριχτεί σε κανένα στοιχείο του επίδικου κανονισμού.

33 Το Συμβούλιο φρονεί ότι ο επίδικος κανονισμός εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 95 ΕΚ, διότι καθορίζει εναρμονισμένους ουσιαστικούς κανόνες σχετικά με το περιεχόμενο των αρτυμάτων καπνιστών τροφίμων, καθόσον προβλέπει το είδος των πρωτογενών προϊόντων από τα οποία πρέπει να παράγεται ο καπνός. Ο κανονισμός αυτός περιλαμβάνει και άλλους εναρμονισμένους κανόνες σχετικά με την ταυτοποίηση των πρωτογενών προϊόντων, τις εναρμονισμένες ουσιαστικές προϋποθέσεις που ισχύουν για τις επιστημονικές αποδείξεις που είναι αναγκαίες για να υποβληθεί η αίτηση να συμπεριληφθεί ένα προϊόν στον θετικό κατάλογο των πρωτογενών προϊόντων που προορίζονται για την παραγωγή αρτυμάτων καπνιστών τροφίμων, τα αποτελέσματα των αδειών καθώς και σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα σχετικά στοιχεία, το απόρρητο και την προστασία των στοιχείων αυτών.

34 Το εν λόγω κοινοτικό όργανο παρατηρεί ότι ο επίδικος κανονισμός δεν παρεκκλίνει από την αρχή που διέπει την κοινοτική νομοθεσία για τα τρόφιμα, σύμφωνα με την οποία πρέπει να υπάρχει διάκριση μεταξύ της κατάρτισης μιας ανεξάρτητης επιστημονικής μελέτης (αξιολόγηση των κινδύνων) και της λήψης της απόφασης (διαχείριση των κινδύνων).

35 Το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι η χορήγηση άδειας για προϊόντα σαν τα αρτύματα καπνιστών τροφίμων, η οποία θα ισχύει σε ολόκληρη την Κοινότητα, απαιτεί σύνθετες επιστημονικές αξιολογήσεις. Στην πράξη είναι αδύνατη η κατάρτιση νομοθετικού κειμένου που να περιγράφει όλες τις τεχνικές παραμέτρους τόσο λεπτομερώς, ώστε να μην υπάρχει κατά τις αξιολογήσεις αυτές κανένα περιθώριο εκτίμησης.

36 Το Συμβούλιο ομολογεί ότι, όταν μεταβιβάζονται εκτελεστικές αρμοδιότητες, πρέπει να καταβάλλεται μέριμνα για την τήρηση των προϋποθέσεων που θέτουν αφενός το άρθρο 202 ΕΚ και αφετέρου η απόφαση 1999/468. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για την υποχρέωση προσδιορισμού των «ουσιωδών στοιχείων» του υπό ρύθμιση θέματος. Όταν πρόκειται για περίπλοκα τεχνικά ζητήματα, ο κοινοτικός νομοθέτης έχει την εξουσία να απονέμει στην Επιτροπή εκτεταμένες εκτελεστικές αρμοδιότητες και, συνεπώς, η έννοια «ουσιώδη στοιχεία» δεν πρέπει να ερμηνεύεται στενά. Στην υπό κρίση περίπτωση, η διαδικασία χορήγησης άδειας είναι απλώς μια διαδικασία που αποσκοπεί στη λήψη εκτελεστικών μέτρων για να περιληφθούν στον θετικό κατάλογο οι ουσίες που ανταποκρίνονται στις ουσιαστκές προδιαγραφές που καθορίζει ο επίδικος κανονισμός.

37 Η Επιτροπή παρατηρεί ότι το άρθρο 95 ΕΚ αναφέρεται γενικά σε «μέτρα σχετικά με την προσέγγιση» των εθνικών νομοθεσιών και όχι σε «μέτρα προσέγγισης». Ενώ ο τελευταίος αυτός όρος υποδηλώνει διατάξεις με τις οποίες πραγματοποιείται άμεσα η προσέγγιση των εθνικών νομοθεσιών, η διατύπωση της εν λόγω διάταξης είναι

πολύ ευρύτερη και δεν επιλύει το ζήτημα της νομοθετικής τεχνικής που πρέπει να επιλεγεί για την επίτευξη αυτού του αποτελέσματος. Η μόνη προϋπόθεση συνεπώς για την εφαρμογή του άρθρου 95 ΕΚ είναι να «αφορούν» τα θεσπιζόμενα μέτρα την προσέγγιση των εθνικών νομοθεσιών, δηλαδή να οδηγούν σε προσέγγιση, αλλά ο κοινοτικός νομοθέτης μπορεί, εφόσον τηρείται το κριτήριο αυτό, να επιλέγει τον καταλληλότερο για τις συγκεκριμένες περιστάσεις μηχανισμό.

38 Κατά την Επιτροπή, τα μέτρα συνεπώς που θεσπίζονται βάσει του άρθρου 95 ΕΚ μπορούν κάλλιστα να περιλαμβάνουν μια διαδικασία σε δύο φάσεις, όπως είναι αυτή που προβλέπει ο επίδικος κανονισμός, κατά την οποία ο μόνος και τελικός σκοπός της καθιέρωσης μιας διαδικασίας χορήγησης άδειας είναι η κατάρτιση ενός εναρμονισμένου καταλόγου πρωτογενών προϊόντων, διότι πρόκειται για μέτρα που οδηγούν άμεσα σε προσέγγιση των εθνικών διατάξεων που διέπουν τα οικεία προϊόντα.

39 Η Επιτροπή τονίζει ότι η περιλαμβάνουσα δύο φάσεις διαδικασία αυτή συνιστά εν προκειμένω μέτρο ανταποκρινόμενο στην αρχή της αναλογικότητας και βασιζόμενο σε επιστημονικά στοιχεία, διότι είναι αναγκαία η κατάρτιση καταλόγου που να είναι συγχρόνως λεπτομερής, ανοικτός και μεταβλητός, ανάλογα με τις επιστημονικές και τεχνικές εξελίξεις. Θα ήταν πράγματι αδύνατο —και δεν θα είχε κανένα νόημα— να περιληφθεί στο ίδιο το κείμενο του επίδικου κανονισμού κατάλογος όλων των επιτρεπόμενων πρωτογενών προϊόντων.

40 Η Επιτροπή συνάγει από τα παραπάνω ότι, αν ληφθεί υπόψη ο μεγάλος αριθμός των τεχνικής φύσεως προβλημάτων των αναγκαίων τοξικολογικών αξιολογήσεων, ο κοινοτικός νομοθέτης ήταν υποχρεωμένος να προβλέψει ένα σύστημα για την αξιολόγηση της ασφάλειας κάθε πρωτογενούς προϊόντος χωριστά και τη σταδιακή κατάρτιση ενός εναρμονισμένου καταλόγου, με βάση τα ουσιαστικά κριτήρια που προβλέπει ο επίδικος κανονισμός.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

Επί του περιεχομένου του άρθρου 95 ΕΚ

41 Καταρχάς επιβάλλεται να υπενθυμιστεί ότι από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι, όταν υφίστανται εμπόδια στο εμπόριο ή όταν είναι πιθανόν να εμφανιστούν τέτοια εμπόδια στο μέλλον λόγω του ότι τα κράτη μέλη έχουν ήδη λάβει ή λαμβάνουν έναντι ενός προϊόντος ή μιας κατηγορίας προϊόντων διιστάμενα μέτρα, ικανά να εξασφαλίσουν διαφορετικό επίπεδο προστασίας και, ως εκ τούτου, να παρακωλύσουν την ελεύθερη κυκλοφορία του οικείου ή των οικείων προϊόντων εντός της Κοινότητας, το άρθρο 95 ΕΚ παρέχει στον κοινοτικό νομοθέτη την εξουσία να παρεμβαίνει και να θεσπίζει τα κατάλληλα μέτρα, τηρώντας, αφενός, την παράγραφο 3 του εν λόγω άρθρου και, αφετέρου, τις αρχές του δικαίου οι οποίες μνημονεύονται στη Συνθήκη ΕΚ ή συνάγονται από τη νομολογία (αποφάσεις της 14ης Δεκεμβρίου 2004, C-434/02, Arnold André, Συλλογή 2004, σ. I-11825, σκέψη 34, και C-210/03, Swedish Match, Συλλογή 2004, σ. I-11893, σκέψη 33, και της 12ης Ιουλίου 2005, C-154/04 και C-155/04, Alliance for Natural Health κ.λπ., Συλλογή 2005 σ. I-6451, σκέψη 32).

42 Εν προκειμένω, σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στην πέμπτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού, τα οποία δεν αμφισβητήθηκαν από το Ηνωμένο Βασίλειο, υπήρχαν κατά τον χρόνο της έκδοσης του κανονισμού αυτού διαφορές μεταξύ των εθνικών νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων όσον αφορά την αξιολόγηση και τη χορήγηση άδειας για τα αρτύματα των καπνιστών τροφίμων, οι οποίες ήταν πιθανό να παρεμποδίζουν την ελεύθερη κυκλοφορία των αρτυμάτων αυτών, δημιουργώντας συνθήκες άνισου και αθέμιτου ανταγωνισμού.

43 Υπό τις συνθήκες αυτές, η παρέμβαση του κοινοτικού νομοθέτη βάσει του άρθρου 95 ΕΚ ήταν δικαιολογημένη σε σχέση με τα αρτύματα καπνιστών τροφίμων που χρησιμοποιούνται ή προορίζονται να χρησιμοποιηθούν μέσα ή πάνω στα τρόφιμα.

44 Πρέπει επίσης να τονιστεί ότι, όπως τόνισε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 18 των προτάσεών της, η διάταξη αυτή μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως νομική βάση μόνο στην περίπτωση που από τη νομική πράξη προκύπτει πράγματι, με βάση αντικειμενικά και εξακριβώσιμα στοιχεία, ότι σκοπός της είναι η βελτίωση των προϋποθέσεων για την εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

45 Στη συνέχεια επιβάλλεται να τονιστεί ότι οι συντάκτες της Συνθήκης, χρησιμοποιώντας στο άρθρο 95 ΕΚ την έκφραση «μέτρα σχετικά με την προσέγγιση», θέλησαν να απονείμουν στον κοινοτικό νομοθέτη, λαμβάνοντας υπόψη το γενικό πλαίσιο και τις ειδικές περιστάσεις του υπό ρύθμιση τομέα, ορισμένη διακριτική ευχέρεια ως προς την τεχνική της προσέγγισης που είναι η πιο ενδεδειγμένη για την επίτευξη του επιδιωκόμενου αποτελέσματος, στους τομείς μάλιστα που χαρακτηρίζονται από ιδιαιτερότητες σύνθετης τεχνικής φύσης.

46 Η διακριτική αυτή ευχέρεια μπορεί να ασκηθεί π.χ. για την επιλογή της καταλληλότερης τεχνικής για την εναρμόνιση, όταν η επιδιωκόμενη προσέγγιση απαιτεί να διεξαχθούν φυσικές, χημικές ή βιολογικές αναλύσεις και να ληφθούν υπόψη οι επιστημονικές εξελίξεις στον οικείο τομέα. Αυτού του είδους οι αξιολογήσεις, οι οποίες αφορούν την ασφάλεια των προϊόντων, ανταποκρίνονται πράγματι στον σκοπό που πρέπει να επιδιώκει ο κοινοτικός νομοθέτης σύμφωνα με το άρθρο 95, παράγραφος 3, ΕΚ, δηλαδή στη διασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας της υγείας.

47 Τέλος, πρέπει να προστεθεί ότι, όταν ο κοινοτικός νομοθέτης προβλέπει εναρμόνιση σε περισσότερα από ένα στάδια, τα οποία περιλαμβάνουν π.χ. τον καθορισμό ορισμένων ουσιωδών κριτηρίων με έναν βασικό κανονισμό, καθώς και, στη συνέχεια, την επιστημονική αξιολόγηση των οικείων ουσιών και την κατάρτιση ενός θετικού καταλόγου των επιτρεπόμενων σε ολόκληρη την Κοινότητα ουσιών, πρέπει να συντρέχουν δύο προϋποθέσεις.

48 Πρώτον, ο κοινοτικός νομοθέτης είναι υποχρεωμένος να καθορίσει με τη βασική πράξη τα ουσιώδη στοιχεία του οικείου μέτρου εναρμόνισης.

49 Δεύτερον, ο μηχανισμός εφαρμογής των στοιχείων αυτών πρέπει να είναι διαμορφωμένος κατά τρόπο ώστε να οδηγεί σε εναρμόνιση κατά την έννοια του άρθρου 95 ΕΚ. Αυτό συμβαίνει όταν ο κοινοτικός νομοθέτης καθορίζει λεπτομερώς τον τρόπο λήψης των αποφάσεων σε κάθε στάδιο αυτής της διαδικασίας χορήγησης άδειας και προσδιορίζει και ρυθμίζει επακριβώς τις εξουσίες της Επιτροπής, η οποία αποτελεί το όργανο στο οποίο εναπόκειται να λάβει την τελική απόφαση. Αυτό συμβαίνει, μεταξύ άλλων, στην περίπτωση κατά την οποία η εναρμόνιση συνίσταται στην κατάρτιση καταλόγου των προϊόντων που είναι τα μόνα επιτρεπόμενα σε ολόκληρη την Κοινότητα.

50 Η ορθότητα αυτής της ερμηνείας του άρθρου 95 ΕΚ επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι οι παράγραφοι 4 και 5 του άρθρου αυτού παρέχουν στην Επιτροπή, όπως προκύπτει από το γράμμα τους, την εξουσία να θεσπίζει μέτρα εναρμόνισης. Συγκεκριμένα, η αναφορά αυτής της εξουσίας της Επιτροπής στις προαναφερθείσες παραγράφους, σε συνδυασμό με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, σημαίνει ότι η πράξη που εκδίδει ο κοινοτικός νομοθέτης βάσει του άρθρου 95 ΕΚ, σύμφωνα με τη διαδικασία συναπόφασης του άρθρου 251 ΕΚ, μπορεί απλώς να καθορίζει τις διατάξεις που είναι ουσιώδεις για την επίτευξη των σκοπών που έχουν σχέση με την εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς στον οικείο τομέα και να παρέχει παράλληλα στην Επιτροπή την εξουσία να θεσπίζει τα μέτρα εναρμόνισης που είναι αναγκαία για την εκτέλεση της εν λόγω νομοθετικής πράξης.

Επί του χαρακτηρισμού του επίδικου κανονισμού ως μέτρου εναρμόνισης κατά την έννοια του άρθρου 95 ΕΚ

51 Κατόπιν των παραπάνω σκέψεων, πρέπει να εξακριβωθεί αν ο επίδικος κανονισμός ανταποκρίνεται στις δύο προϋποθέσεις που υπενθυμίστηκαν παραπάνω στις σκέψεις 48 και 49 της παρούσας απόφασης, ώστε να θεωρηθεί μέτρο εναρμόνισης κατά την έννοια του άρθρου 95 ΕΚ.

52 Επιβάλλεται ευθύς εξαρχής η διαπίστωση ότι ο τομέας που εναρμονίζεται με τον επίδικο κανονισμό εμφανίζει τα χαρακτηριστικά που υπενθυμίστηκαν με τη σκέψη 46 της παρούσας απόφασης. Συγκεκριμένα, η έκτη, η έβδομη, η όγδοη και η ένατη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού αναφέρουν ορισμένες ιδιαιτερότητες των αρτυμάτων καπνιστών τροφίμων που χρησιμοποιούνται για τα τρόφιμα, και συγκεκριμένα την πολύπλοκη χημική σύνθεση του καπνού, τα ενδεχομένως τοξικά χαρακτηριστικά των ουσιών αυτών και τους σχετικούς όρους παραγωγής.

53 Όσον αφορά την πρώτη προϋπόθεση, η οποία μνημονεύεται στη σκέψη 48 της παρούσας απόφασης, πρέπει να εξεταστεί αν ο κανονισμός αυτός ενέχει τα ουσιώδη στοιχεία της προσέγγισης των εθνικών νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που ρυθμίζουν τα χαρακτηριστικά των αρτυμάτων καπνιστών τροφίμων που χρησιμοποιούνται ή προορίζονται να χρησιμοποιηθούν μέσα ή πάνω στα τρόφιμα.

54 Συναφώς υπενθυμίζεται ότι ο επίδικος κανονισμός ορίζει, με το άρθρο 1, παράγραφος 2, τις παραμέτρους για την αξιολόγηση και τη χορήγηση άδειας στα πρωτογενή συμπυκνώματα καπνού και τα πρωτογενή κλάσματα πίσσας που χρησιμοποιούνται ή προορίζονται να χρησιμοποιηθούν ως έχουν ή μέσα ή πάνω σε τρόφιμα ή για την παραγωγή παραγώγων αρτυμάτων καπνιστών τροφίμων που χρησιμοποιούνται ή προορίζονται να χρησιμοποιηθούν μέσα ή πάνω σε τρόφιμα.

55 Επιπλέον, όπως προκύπτει από το άρθρο 4, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, οι δύο βασικές προδιαγραφές ασφάλειας που θέτει η διάταξη αυτή πρέπει να πληρούνται πριν από τη χορήγηση άδειας για τα αρτύματα καπνιστών τροφίμων η οποία θα ισχύει σε ολόκληρη την Κοινότητα. Η χρήση τους μέσα ή πάνω σε τρόφιμα μπορεί δηλαδή να επιτραπεί μόνο εφόσον έχει αποδειχθεί ότι δεν ενέχει κανέναν κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία. Επιπλέον, η άδεια χορηγείται μόνο εφόσον η χρήση των ουσιών αυτών δεν περιάγει τους καταναλωτές σε πλάνη.

56 Πρέπει επίσης να τονιστεί ότι το άρθρο 5, παράγραφος 1, του επίδικου κανονισμού προβλέπει πολλές προϋποθέσεις στις οποίες πρέπει να ανταποκρίνεται το ξύλο που χρησιμοποιείται για την παραγωγή των πρωτογενών προϊόντων. Όσον αφορά τους όρους παραγωγής των πρωτογενών προϊόντων, η παράγραφος 2 του άρθρου αυτού ορίζει ότι οι όροι αυτοί ορίζονται στο παράρτημα I του ίδιου κανονισμού, το οποίο καθορίζει το είδος των προϊόντων από τα οποία επιτρέπεται να προέρχεται ο καπνός, τα επιτρεπόμενα συστατικά στη διαδικασία της καύσης, την τεχνική της καύσης, το απαιτούμενο περιβάλλον, τη μέγιστη θερμοκρασία καύσης, τον τρόπο συμπύκνωσης του καπνού, τη χημική σύνθεση των συμπυκνωμάτων καπνού και τη μέγιστη περιεκτικότητα σε ορισμένες ουσίες, καθώς και ορισμένα στοιχεία που ρυθμίζουν τη διαδικασία παραγωγής.

57 Εξάλλου, τα στοιχεία σχετικά με την επιστημονική αξιολόγηση των πρωτογενών προϊόντων πρέπει να περιλαμβάνονται στην αίτηση άδειας που υποβάλλεται κατά το άρθρο 7, σε συνδυασμό με το παράρτημα II, του κανονισμού. Επιπλέον, τα άρθρα 9, παράγραφοι 4 έως 6, και 13 έως 16 του επίδικου κανονισμού περιλαμβάνουν εναρμονισμένους κανόνες σχετικά με τα αποτελέσματα των χορηγούμενων αδειών, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τις άδειες, την ταυτοποίηση και την ανιχνευσιμότητα των πρωτογενών προϊόντων καθώς και σχετικά με την πρόσβαση του κοινού, την εμπιστευτικότητα ορισμένων πληροφοριών και την προστασία των δεδομένων.

58 Από το σύνολο των στοιχείων αυτών προκύπτει ότι ο επίδικος κανονισμός ενέχει τα ουσιώδη στοιχεία ενός μέτρου προσέγγισης.

59 Προκύπτει επίσης ότι ο κανονισμός αυτός, αντίθετα από ό,τι υποστηρίζει το Ηνωμένο Βασίλειο, δεν έχει ως δευτερογενές αποτέλεσμα την εναρμόνιση των όρων της εσωτερικής αγοράς (βλ. συναφώς την απόφαση της 18ης Νοεμβρίου 1999, C-209/97, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. I-8067, σκέψη 35), αλλά αποσκοπεί στην προσέγγιση των εθνικών νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών στον τομέα των αρτυμάτων καπνιστών τροφίμων.

60 Όσον αφορά τη δεύτερη προϋπόθεση, η οποία μνημονεύεται στη σκέψη 49 της παρούσας απόφασης, υπενθυμίζεται ότι η διαδικασία κοινοτικής άδειας που προβλέπει ο επίδικος κανονισμός ορίζεται στο άρθρο 19, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, το οποίο παραπέμπει στα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468, ως «διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής».

61 Συναφώς επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, σύμφωνα με τα άρθρα 7 έως 9 του επίδικου κανονισμού, μετά την υποβολή αίτησης για τη συμπερίληψη πρωτογενούς προϊόντος στον θετικό κατάλογο και τη διαβίβαση της αίτησης αυτής από την αρμόδια εθνική αρχή στην Αρχή για την Ασφάλεια, η Αρχή αυτή και η Επιτροπή οφείλουν να εφαρμόσουν στο προϊόν αυτό τα κριτήρια αξιολόγησης που μνημονεύονται στα άρθρα 4 και 5 του ίδιου κανονισμού, ερμηνευόμενα σε συνδυασμό με τα παραρτήματά του I και II.

62 Από το νομικό αυτό πλαίσιο προκύπτει ότι τα καθήκοντα που ανατίθενται στην Αρχή για την Ασφάλεια και στην Επιτροπή όχι μόνο καθορίζονται σαφώς από τις διατάξεις του επίδικου κανονισμού, αλλά και ότι η διαδικασία που προβλέπει ο κανονισμός αυτός οδηγεί στην κατάρτιση του θετικού καταλόγου των ουσιών που επιτρέπονται σε ολόκληρη την Κοινότητα.

63 Επομένως, η διαδικασία που προβλέπει ο εν λόγω κανονισμός αποτελεί κατάλληλο μέσο για την επίτευξη της επιδιωκόμενης προσέγγισης, δηλαδή για την κατάρτιση του θετικού καταλόγου των ουσιών που επιτρέπονται σε ολόκληρη την Κοινότητα.

64 Κατόπιν όλων των παραπάνω σκέψεων, το συμπέρασμα είναι ότι ο επίδικος κανονισμός ορθά στηρίχτηκε στο άρθρο 95 ΕΚ. Κατά συνέπεια η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

65 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή το Ηνωμένο Βασίλειο ηττήθηκε και το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έχουν ζητήσει την καταδίκη του στα δικαστικά έξοδα, το κράτος αυτό πρέπει να καταδικαστεί στα έξοδα αυτά. Σύμφωνα με την παράγραφο 4 του ίδιου άρθρου, η Επιτροπή θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

3) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρει τα έξοδά της.

(υπογραφές)